

den ikke bestyres rigtigt; men en Bestyrelse af et saadant Stutteri har mange forskjellige Ting at bestrebe, saasom at kjøbe Hingste, at udsætte Hingste og saa fremdeles. Nu spørger jeg Udvalget, thi der er i det Mænd, som jeg i den Retning har den højeste Respekt for, og som jeg antager forstaae sig meget bedre paa denne Sag end jeg, nu spørger jeg det ærede Udvalg, og navnlig dets sagkyndige Medlemmer om, hvad Forskjel er der paa at bestyre et Landstutteri og et Stamstutteri, hvor vi om muligt skulle tilvejebringe en constant Race, thi vi ville slet ikke tale om, at Stamstutteriet skal være til Nytte for Hesteavlens Forbedring i Danmark, det er Konfens; med 10 Hopper, eller hvormange det nu er, og nogle saa Hingste er det fuldkomment Konfens at troe, at Stamstutteriet skulle kunne ophjælpe Hesteavlen. Men jeg spørger blot om, hvad er lettest at bestyre: et Stamstutteri, saaledes som det findes i Frederiksborg, eller et Landstutteri, saaledes som det findes i Kolding? Ved Landstutteriet ere Forretningerne ikke saa overmaade besværlige; noget af det Væsentligste er at kjøbe gode Hingste og at opstalde dem paa hensigtsmæssige Steder i de Egne, hvor de bedst passe. Nu siger Udvalget: Gud bevares, med Stamstutteriet gaaer det beiligt, men med Landstutteriet kan det paa ingen Maade gaae! Jeg kan virkelig ikke forstaae dette, thi det maa være meget lettere — naar jeg siger: meget lettere, saa vil jeg ikke dermed sige, at det skulle være let, for jeg vilde ikke kunne paatage mig at bestyre et Stutteri, men enhver Hestekyndig vil dog vist give mig Ret i, at det er meget lettere — at forestaae et Landstutteri saaledes, som det nuværende er organiseret, end et egentligt Stamstutteri. Det forekommer mig høist besværligt, at man troer, at Regjeringen kan forestaae Stamstutteriet paa en tilfredsstillende Maade, — det er egentlig det, vi have at holde os til, — thi det er en overordentlig vanskelig Sag for Stamstutteriet at danne en constant Race, og først bagefter, naar endelig denne constante Race er bragt tilveie, kommer Regjeringens Function, om jeg saa maa sige, som Landstutmester. Jeg kan saaledes virkelig ikke forstaae, at man, naar man bryder Staven over Regjeringens Dygtighed, til at være

Stutmester for Landstutteriet, kan overbrage den Mjndighed til at være Stutmester for Stamstutteriet. Jeg maa derfor bestemt holde paa, at vi bibeholde Landstutteriet. Det er godt nok, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Ulken-Ginecke), at det ikke gjør saa stort til Sagen, at vi nu afflasse Landstutteriet, thi naar vi komme i Tanke om at ville have det igjen, saa kunne vi kjøbe Hingste. Ja, det er en ganske nem Måneer, men jeg maa dog i saa Henseende gjøre opmærksom paa, hvad der maaskee vilde arivere, hvis vi kom i Tanke om igjen at ville oprette Landstutteriet, efterat det var nedlagt; hvis det blot uden videre Omstændigheder kunde afflases og igjen oprettes, saa vilde der ikke være det Allermindste veien; men Sagen er den, at naar vi nu afflasse Landstutteriet i Kolding, saa bliver Etablismentets Stalde vel benyttede til deri at etablere et Cavalleriregiment eller noget Saadant, og saa kommer det og siger, at naar Staldene skulle benyttes til Cavalleribrug, maae de undergaae en Mængde Forandringer, som maaskee ville løbe op til 100,000 Rd. Det er vistnok Noget, som Alle ville sande med mig, at naar forskellige Bestyrelser faae sat paa en Ting og skulle indrette den efter deres Hoved, saa koster det en heel Deel Penge. Naar nu dette Cavalleriregiment havde indrettet sig der paa en hyggelig og behagelig Maade og maaskee faaet et Par Escadroner installeret der, og vi saa fandt paa igjen der at ville have et Landstutteri, — og naar jeg tager Hensyn til, hvad der tidligere er passeret med Hensyn til Omdannelsen af vort Stutterivæsen, saa vil Landstutteriets Gjenoprettelse omtrent falde sammen med den Tid, da Cavalleriregimentet er blevet vel etableret i Kolding — saa kommer naturligvis Landstutmesteren og siger, at han behøver et Hundrede Tusinde Daler for igjen at indrette Staldene saaledes, at de kunne blive bekvemme til Stutteribrug. See, det er den Ulempe, der følger af at springe omkring paa den Maade, og derfor troer jeg ganske vist, at man vilde gjøre bedst i, da Opintionen imod Landstutteriet ikke er almindelig udbredt her i Landet, at blive ved det for Delsbliffet. Men paa den anden Side vil jeg være